

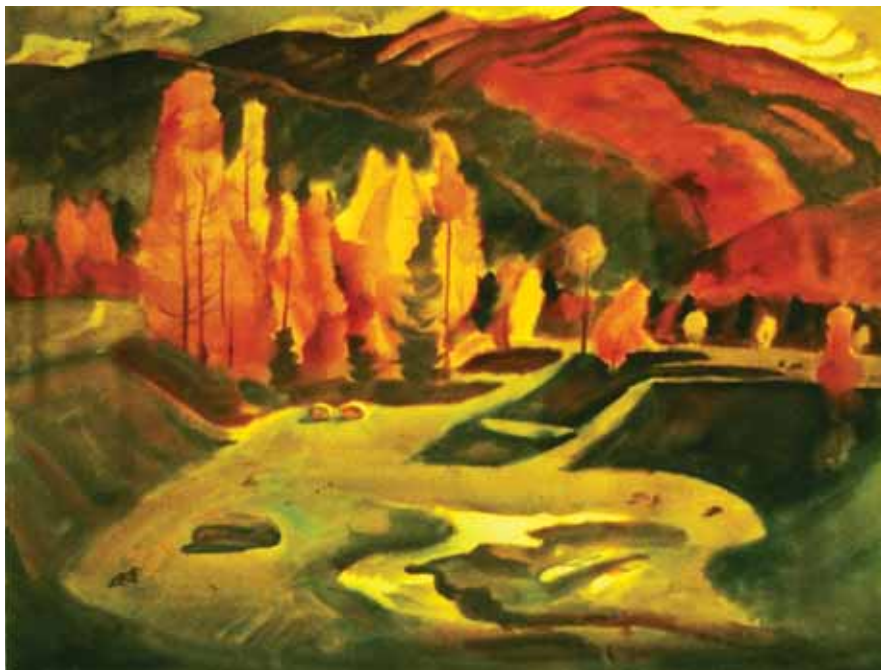

САНЖАРОВ Володимир Тимофійович

Випускник факультету
монументального живопису (1954 р.)

Заслужений художник України.

Член Національної спілки художників України

▲ Осінь. Папір, акварель, 55x76. 1976

▲ Пейзаж. Олія, картон, 22x32. 1999

▲ Базар. Косів. Папір, пастель, 50x71. 1973

Народився 25 вересня 1927 р. у с. Нова-Сотня Острозького району Воронежської області.

У 1943–1947 рр. В. Санжаров навчався у Ворошиловградському художньому училищі, після закінчення якого працював художником у Ворошиловградському державному обласному драмтеатрі. У 1948 р. вступив до ЛДІДПМ, де педагогами з фаху були Р. Сільвестров, Й. Бокшай, І. Гуторив, Ю. Щербатенко (особливу роль у професійному зростанні відіграли Р. Сільвестров і Й. Бокшай). А поряд із Володимиром Санжаровим навчалися такі видатні люди, як Іван Скобало й Володимир Патики.

Після закінчення відділу монументального мистецтва переїхав у Чернівці, де живе і працює майже 50 років.

З 1961 р. — член Спілки художників СРСР, з 1965 р. — член правління Спілки художників Чернівецької організації і заступник голови правління, а протягом 1976–1982 рр. — голова Чернівецької організації Спілки художників. Неодноразово був членом правління Республіканської спілки художників України. У 1977–1983 рр. — член Всесоюзної комісії акварелі та Всесоюзного виставкомуні акварелі.

В. Т. Санжаров — учасник республіканських, всесоюзних, міжнародних виставок, автор персональних виставок у Чернівцях (1976, 1980, 2002), виставки «Україна в обличчях» до 10-річчя незалежності України у м. Рід (Австралія, 2001).

Його твори зберігаються в музеях України, Росії, Болгарії, Казахстану, у приватних зібраннях за кордоном.

Володимир Тимофійович працює в техніці олійного живопису, акварелі, графіки. Він є саме тим художником, чий талант позначений рідкісним даром безпосередності вислову і бачення життя, а визначальною рисою його творчості є переживання краси.

Творчий метод Володимира Санжарова демонструють акварельні серії, які стали результатом багаторічної роботи на Буковині та під час його далеких мандрівок республіками Середньої Азії (1968), Карелією (1969), північчю Росії (1970), Югославією (1972), Далеким Сходом. Художник активно працює і в натюрморті, але особливої уваги надає роботі над портретами. Він уміло й легко передає портретну подібність, переконливо схоплює характер.

Нагороджений медаллю «За доблесну працю» (1970).

